

at jeg eller Udvalget havde opfattet Forholdet urigtig, men det maa være, fordi Anmærkningerne have udtrykt det urigtig, thi der staar den Fremstilling, jeg har givet. Der staar nemlig: „Da Forretningernes Mængde i Ministeriet har været i stadig Tiltagende, have Udgifterne til Medhjælp i en Narrække andraget betydelig mere end det dertil paa Konto A. b. opførte Beløb, og man har derfor maattet afholde det overskydende Beløb af forskellige Konti.“ (Marineministeren: Som ere overskydedne.) Ja saa vilde det have været heldigere udtrykt, om der var sagt, at det havde været nødvendigt at overskride forskellige Konti. Man forstaar ikke ved at afholde Noget af en Konto, at man overskrider den. Den ærede Minister har altsaa oplyst, at Anmærkningerne ere ganske uheldig affattede. Hvis Anmærkningerne havde sagt, at Kontoen var overskreden med et betydeligt Beløb, saa kunde vi have talt om den Ting, men som det foreligger, kan der ikke forhandles derom i Dieblikket. Hvad Reservelieutenanterne angaar, er det Samme Tilfældet. Den ærede Minister siger, at give vi ikke Pengene til at holde dem inde, saa kunne de slet ikke faae Dvælse. Nei, efter at de ere udnævnte, kunne de ikke faae Dvælse, men de kunne faade den Inddælselse, de skulle have, før de blive udnævnte. Det er altsaa ikke ganske uovede Officerer, vi sende ud. Hvad Kommandanten i Nyboder angaar, have vi stadig hævdet, at det er en Bevilling, der bliver givet til en Mand, der i længere Tid eller i alt Fald i nogen Tid har været i Embede, men ikke strax, naar han kommer i Embede, fordi den ikke skal slaas fast som en Del af Lønningen; det skal ikke være en fast Lønningsforhøielse, men et rent personligt Tillæg. Nu har Ministeren i den senere Tid oftere stiftet Kommandant i Nyboder. Der er nylig udnævnt en. Da der for et Par Aar siden blev udnævnt en ny Kommandant, blev Bevillingen ikke strax givet, men nu var han maasse nær ved at faae den; saa forflytter Ministeren ham imidlertid til et andet Embede og udnævner en ny Kommandant, som vi selvfølgelig ikke strax kunne give Tillæget. Der er ingen berettiget Grund til at klage herover. Hvad Tyrassistenten ved Hirtsholm angaar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at han ganske vist kan spares fuldstændig, thi Ministeren siger: Jeg kan godt sige til Tyrinspektøren, at han ikke mere maa besørge Tjenesten ved Toldbæsenet, men at det vil have ganske uheldige Følger for Finantsministeren. Det vilde imidlertid ikke have anden Følge for Finantsministeren, end at han ansatte en Mand i et Embede,

hvor der i Grunden omtrent ingen Ting er at bestille for den Mand, men jeg antager, at det vil den ærede Minister vist ikke give Anledning til, han er ikke saa haard imod Finantsministeren. Enden bliver nok, at vi komme overens ved 3die Behandling. Jeg haaber i det Mindste, at det Forslag, Ministeren vil stille, skal være af den Natur, at vi kunne komme til Forstaaelse.

Berg: Jeg havde ønsket at holde et længere Foredrag (Munterhed) — ja, et Foredrag paa et Par Timer eller saa — angaaende dette interessante Budget og de Endringsforslag, der ere stillede, men jeg tror dog, at jeg af Høiaagelse for vor ærede Formand vil gjøre Mit til, at der kan blive saa Mange samlede her i Salen — jeg betvivler ikke, at d'Her. blive, naar jeg nu tager Ordet — at vi kunne komme til Ende med dette Affnit i dette Møde. Det er mig overordentlig kjær at bemærke den særdeles Travlhed, som Finantslovbehandlingen har sat det høie Thing og dets Repræsentanter andet Steds i. Jeg har rigtignok først i disse to sidste Aftener eller fra den Tid, da Sagen kom under Formandens Haand, mærket til den store vedholdende Interesse for Sagen. — Det er et mærkeligt Budget, Marineministeriets. Det stiller sig væsentlig fra Krigsministerens. Krigsministerens er et ordinært Budget, for saa vidt ogsaa ordinært, som de saakaldte overordentlige Udgifter ere sædvanlige, og ogsaa en Række rent provisoriske Foranstaltninger ere det, men Marineministeriets Budget eller det Væsentligste af det, er saaledes indbøvet i hinanden, Lovligt og Ulovligt, Provisorisk og ikke Provisorisk, at man ikke veed, naar man faaer fat paa en Lovende, om det er den eller den Ende, der er lovlig eller provisorisk. Tage vi et Skib, kan det være bygget helt lovlig, men Reparationer i de sidste Aaringer, Planter, Master og Aptertering, der er indsat, kan være provisorisk. Jeg tror, at Ministeren vist ikke veed ud eller ind, saa at han kan sondere, hvorledes hans Materiel er bestaffent, og at hverken han eller nogen af hans Folk kunne bevare, hvad der i det, eller det Fartøi er lovligt, og hvad der er provisorisk; Rølen og Spanterne kunne være lovlige, Stibsider og Dækket kunne være provisoriske; Rjedlerne kunne for den første Afbetaling være lovlige og siden provisoriske, men hvilke Dele af Maskinerne og Rjedlerne der ere lovlige eller provisoriske, vil intet Menneffe faae Rede paa. Nu have vi til Vedligeholdelse og Fremme af Alt dette en Række Poster paa § 23, men paa § 26 skære vi af med raff